

opusdei.org

Mons. Ocáriz: Evanjeliium odpovedá na smäd mnohých mladých ľudí po autenticckosti

Ponúkame preklad rozhovoru s
Mons. Fernando Ocáriz s
Francescom Ognibene
(Avverire) do slovenčiny,
pôvodne v taliančine.

30.06.2025

**1. Dňa 26. júna pred 50 rokmi
ukončil zakladateľ Opus Dei,**

Josemaría Escrivá, svoju pozemskú púť. Ktoré z jeho učení vám dnes pripadá najaktuálnejšie?

Posolstvo svätého Josemaríu má dnes osobitnú silu: univerzálne povolanie k svätosti prostredníctvom práce v službe spoločnosti a v rodine, tej „malej domácej Cirkvi“, ako rád hovoril svätý Pavol VI. Vo svete, ktorý má tendenciu oddeľovať posvätné od každodenného, jeho návrh zostáva radikálny a hlboko kresťanský: každá práca, každé rodinné nasadenie, každá malá radosť či utrpenie prežívané s láskou sa stáva príležitosťou na stretnutie s Bohom. Toto povolanie k posväcovaniu prítomného času s realistikosťou a nádejou je aktuálnejšie než kedykoľvek predtým.

2. Nedávny generálny kongres, významná udalosť pre Opus Dei, sa zhodoval s dňami, keď sa Cirkev

dozvedela o novom pápežovi. Aké úvahy vo vás táto zhoda vyvolala?

Na jednej strane bol smútok zo smrti pápeža Františka. Na druhej strane pocit očakávania, ktorý nás zjednotil s celou Cirkvou v modlitbe a pripravenosti. Táto zhoda nám pripomenula, ako hlboko je naša laická identita zakorenená v Cirkvi, našej Matke. Voľba nového pápeža je vždy chvíľou milosti a zodpovednosti, ktorá každého z nás pozýva obnoviť vernosť Kristovi skrze Petrovho nástupcu. Zapôsobila na mňa radosť toľkých ľudí, keď sa len začal dvíhať biely dym – hodinu predtým, než sa dozvedeli meno pápeža; oslava toho, že už máme spoločného otca, nech by bol ktokoľvek.

3. Pár dní po zvolení pápeža vás prijal na audiencii. Čo naznačuje táto rýchlosť, s akou ste mohli osobne hovoriť s Levom XIV?

Bol to prejav otcovskej lásky, počas ktorého pápež prejavil svoju blízkosť a náklonnosť ako skutočný spoločný otec v Cirkvi. Svätý Otec sa okrem iného zaujímal o aktuálne štúdium Štatútov Prelatúry. Lev XIV. so záujmom počúval vysvetlenia. Potom sa zmienil o mariánskych sviatkoch, ktoré sa zhodli s dňom jeho zvolenia. V rodinnej a dôvernej atmosfére udelil svoje požehnanie mne aj mons. Marianovi Faziovi (pomocnému vikárovi Opus Dei). Bola to radosť pre všetkých členov diela.

4. Prvé týždne s Levom XIV. nám odhaľujú ľudský a duchovný profil, ktorý väčšina verejnosti nepoznala. Čo na pápežovi najviac obdivujete?

Obdivujem jeho vnútornú hĺbku, jeho pokoj a, ak to tak môžem povedať, jeho prirodzenosť. V čase, ktorý je často poznačený zhonom a

hlukom, sa zdá, že Svätý Otec si uchováva ticho naplnené Bohom, čo sa odráža v jeho spôsobe rozprávania, načúvania a pohľadu: postoje, ktoré mu veľmi pomáhajú v jeho túžbe po jednote. Je z neho cítiť pevnú a žitú vieru, schopnú vzbudzovať nádej, a zmysel pre milosrdenstvo ku každému človeku, ako to dosvedčuje aj mnoho svedectiev z Chiclaya, diecézy v Peru, kde bol biskupom, kým ho pápež František nepozval do Ríma.

5. Aké budúce záväzky vyplynuli pre Dielo z práce Kongresu?

Kongres rešpektoval smútok, ktorý postihol celú Cirkev po smrti pápeža Františka. Preto boli práce kratšie, než sa plánovalo. Napriek tomu boli vymenovaní členovia Generálnej rady a Centrálnej Asesorie (ako to býva na týchto kongresoch). Okrem samotného Kongresu prebehla výmena názorov medzi účastníkmi z

celého sveta o reflexiách zo všetkých krajín, kde je Dielo prítomné, vďaka zhromaždeniam v roku 2024, na ktorých sa pozorne a – dalo by sa povedať – nadšene zúčastnili tisíce ľudí. Z týchto zhromaždení vzišla veľká jednota zámerov v záväzku k evanjelizácii v pracovnom svete a skutočná láska k Cirkvi. Medzi mnohými návrhmi, ktoré prišli zo všetkých krajín, sa veľa hovorilo o apoštoláte „prvého ohlasovania“ evanjelia, ktorý je čoraz potrebnější v zdanlivo sekularizovanom svete, kde však badať veľký smäd po Bohu. Svätý Josemaría definoval Dielo ako „veľkú katechézu“ uprostred každodenného života: jemu zverujeme túžbu, aby sme ju vedeli s radosťou a veľkodušne uskutočňovať aj v súčasných podmienkach.

Následne členovia Kongresu kladne zhodnotili, aby prelát so svojimi novými radami zaslal Svätej stolici návrh Štatútov, ktorý považuje za

najvhodnejší, berúc do úvahy všetky podnety z Kongresu 2023 a predchádzajúcej konzultácie so všetkými členmi Opus Dei. A tak sa aj stalo: po zvolení pápeža Leva som 11. júna predložil návrh Dikastériu pre klérus. Ďalší krok je teraz v rukách autorít Apoštolskej stolice.

6. V roku 2028 oslávite sto rokov od založenia. Ako sa Opus Dei mení?

Dielo je povolané k zmene vo vernosti svojej charizme. Menia sa kultúrne a spoločenské kontexty a menia sa ľudia (ktorí tento odkaz uskutočňujú v každej dobe), ale podstata zostáva: pomáhať každému človeku objaviť, že Boh ho volá práve tam, kde sa nachádza. Zmeny, ktoré zažívame – aj v procese úpravy Štatútov – sú impulzom na uchovanie podstatného. Chceme byť čoraz viac skutočnou, blízkou a pokornou pomocou pre všetkých v Cirkvi a v spoločnosti.

7. Čo sa Dielo učí z procesu revízie Štatútov, ktorý začal pápež František?

Počúvanie s duchom synovstva a skutočnou otvorenosťou charakterizovalo tieto roky práce, pri ktorých sme chránili poklad, ktorý nám zanechal svätý Josemaría, a zároveň hľadeli dopredu. Pápež František nás pozval na cestu obnovy, ktorá si vyžaduje aj trpezlivosť a hĺbku. Revízia Štatútov nie je len právnickým cvičením, ale aj duchovným: pomáha nám klásť si otázku, na čom naozaj záleží, čo najlepšie slúži ľuďom a poslaniu. Je to príležitosť žiť hlbšie evanjeliovú podstatu charizmy.

8. Čo dnes mladý človek nachádza na ceste viery, ktorú ponúka Opus Dei?

Možnosť objaviť, že každodenný život, so svojimi námahami aj krásami, môže byť bezpečnou cestou

k Bohu. Nachádzajú tiež sprevádzanie, úprimný dialóg v priateľstve, rodinnú atmosféru a návrh svätosti, ktorý nie je vyhradený pre niekoľkých „hrdinov“, ale je pre všetkých. Pozvanie – ako hovoril svätý Josemaría – stať sa „kresťanmi plnými optimizmu a energie, schopnými žiť vo svete svoje božské dobrodružstvo“, a tým robiť dobro a zlepšovať spoločnosť okolo seba. Uprostred neistôt našej doby túži mnoho mladých po autenticite – a Evanjelium prežívané v každodennosti na túto túžbu hlboko odpovedá.
